

**Antoninus Diana Panormitanus, Clericus Regularis, Doctor
Celeberrimus, Coram S. D. N. Alexandro VII. Episcoporum
Examinator, & Sancti Officij Regni Siciliæ Consultor,
Coordinatus, Seu Omnes ...**

Diana, Antonino

Lugduni, M. DC. LXXX.

42. An qui invenit chartam, in qua scripta erant alicujus peccata, teneatur illa abscondere sub Sigillo confessionis; sive jam confessso facta sit, sive adhuc facienda sit? Et an, si dicta peccata ...

[urn:nbn:de:hbz:466:1-76393](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-76393)

tum pœnitentis ex confessione inchoatiū sacramentali, quia etiam ut directa ad ipsum interpretetur est inchoatiū sacramentalis, quia medio ipso & per ipsum fit, & dirigitur ad Confessarium, & subiicitur clauibus, ac proinde reuelando peccatum irrogat inuriam confessioni inchoatiū sacramentali, ex qua illud cognovit. Hæc omnia Hurtado Complet.

3. Deinde cùm hoc sacramentum sit maxima necessitas, quod camen interdum alter quā per interpretēt non potest institutus pœnitentis maximum graviam sentire, si interpres non teneret legibus sigilli, & id cederet in maximam ipsius sacramenti inuriam, quod hac ratione redderetur odiosum. Ex his patet responsio ad primum argumentum. Ad secundum quod confessio per interpretēt non est necessaria, non valet, quia peccata venialia non sunt necessaria, & tamen tenetur ea Sacra fere sub sigillo. Vnde Ochagavia vbi supra, inchoitur contra Coninch de Sacram. dispe. 9. dub. 3. afferentes eos, qui sponte à pœnitentie, & sine necessitate adhibentur ad audienda peccata non obligant sigillo.

RESOL. XL.

An si v.g. Petrus consulat ante confessionem virum doctorem in ordine ad confessionem faciendam non cum illo, sed cum alio, teneatur dictus Consiliarius ad Sigillum?

Et docetur, quod si pœnitens virum doctorem consulat, ut sciat, quomodo se preparare debet ad confessionem, non teneri virum doctorem manifestare Prælato etiam sub excommunicatione præcipiat,

Ex quo cursus deducitur, quod non obligatio regendi est tantum secreti naturalis, & non Sigilli sacramentalis, tenebitur Confessarius manifestare sub excommunicatione rem sibi reuelatam, &c. Ex part. 5. tr. 1. Ref. 4.

§. 1. Negatiū respondet Suarez in 3. part. tom. 4. dis. p. 3. sect. 4. num. 6. & sect. 2. num. 4. & Henriquez lib. 3. cap. 2. 1. num. 4. & Aragon in 2. 2. 9. 3. art. 7. & alij, afferentes talesum Consiliarium non teneri ad sigillum, sed ad secretum naturale, quia illa reuelatio non ex confessione, nec per confessionem fit, neque in eo casu consiliarius talis participat causum clauium, cùm non ex confessione, neque per confessionem, sed ante confessionem sciat peccata manifestata; vnde est diversa ratio inter hunc casum, & illum, in quo consilium pertinet ab aliquo vi- docto post confessionem factam.

2. Sed non desunt Doctores contrariam sententiam tenentes, & illam tenent Martinus Fornarius in infit. Confess. lib. 1. tract. 1. cap. 3. num. 1. 3. & Fagundez pr. 2. lib. 6. num. 2. 6. Suarez in 3. p. tom. 4. d. sp. 3. 3. sect. 4. num. 6. & sect. 5. num. 8. Toleti lib. 3. cap. 6. n. 1. 3. Pitingano in 4. sect. tom. 2. dis. 21. q. 2. art. 5. Turriano de ponit. dis. 3. dub. 1. Valboa de Mogrouiejo tom. 2. leit. Salmar. in cap. omni viruque sexu, de pœnit. & remission. num. 6. 7. Mæratius in D. Thomam, tom. 3. tr. de facram. Pœnit. dis. 3. 2. sect. 2. n. 2. Marchantio in resol. Pastor. de sacram. Pœnit. tract. 5. cap. 5. q. 3. & Ochagavia de Sac. tr. 3. de sigillo. q. 2. n. 2. vbi sic ait:

docuit, quod si pœnitentis virum doctorem consulat, ut sciat quomodo se preparare debet ad confessionem, non teneri virum doctorem manifestare Prælato, etiam sub excommunicatione præcipiat, quia est via ad confessionem, quod est dicere teneri ad sigillum confessionis, nam si obligatio tegendi esset tantum secreti naturalis, & non sigilli sacramentalis, tenebatur Consiliarius manifestare sub excommunicatione rem sibi reuelatam, secretum enim naturale non obligat cum damno alicuius, quando autem Prælatus præcipit sub excommunicatione, ut sibi res reueletur, id est præcipit, quia damnum afferit, sibi, vel aliis.

RESOL. XLI.

An, cui reuelata est iniuste confessio à Confessario, tenetur colare illa peccata manifestata sub sigillo? Et an omnes alij, qui ab isto, qui a Sacerdote audiunt, audierunt, & alij ab istis, & isti ab aliis; siue immediate, siue licite, siue illi: itē audierunt, omnes teneantur ad Sigillum confessionis? Ex part. 5. tr. 11. Ref. 7.

§. 1. Ex Medina respondet negatiū Onuphr. Sup. hoc sup. 2. Opus. de sigilo, sect. 3. q. en. dub. 6. docet in Ref. 33. §. 6. enim eum cui iniuste tituli reuelatur aliquid ex vlt. v. Quinto confessione, non teneri ad illud celandum, nisi secreto naturali, quia illa cognitio, quam habet is, cui iniuste facta est reuelatio, non est per se, & immediate ex confessione sacramentali, sed omnino extra Sacramentum, ergo non potest obligare nisi ad secretum naturale, non ad sacramentale, quod solum pendet ex confessione sacramentali.

2. Sed prorsus contrariam sententiam tenendum esse puto cum Maldero tr. de sigillo, c. 1. 3. Fagundez pr. 2. lib. 6. c. 6. n. 2. 6. Suarez in 3. p. tom. 4. d. sp. 3. 3. sect. 4. num. 6. & sect. 5. num. 8. Toleti lib. 3. cap. 6. n. 1. 3. Pitingano in 4. sect. tom. 2. dis. 21. q. 2. art. 5. Turriano de ponit. dis. 3. dub. 1. Valboa de Mogrouiejo tom. 2. leit. Salmar. in cap. omni viruque sexu, de pœnit. & remission. num. 6. 7. Mæratius in D. Thomam, tom. 3. tr. de facram. Pœnit. dis. 3. 2. sect. 2. n. 2. Marchantio in resol. Pastor. de sacram. Pœnit. tract. 5. cap. 5. q. 3. & Ochagavia de Sac. tr. 3. de sigillo. q. 2. n. 2. vbi sic ait: Si Confessor iniquè reuelat alteri confessionem, omnis ille, qui audit, & omnis ille, qui habet notitiam comparatam ex confessione, mediata, vel immediate tenetur sigillo, quia notitia confessionis transit ad omnes cum onere sigilli ne inuria fiat Sacramento, & ne molesta reddatur confessio. Ita ille qui citat Sylvester. & Nauarr. nec alteri sentiendum esse puto, vnde recte Fagundez ex supradictatis Doctribus vbi supra a, etiam asserit: Omnes alij qui ab isto, qui a Sacerdote audiunt, audierunt, & alij ab istis, & isti ab aliis tenentur ad sigillum, iuxta allegatos Doctores. Quamobrem recte colligunt hanc vniuersalem & certam regulam, omnem notitiam comparatam ex confessione ut sic, siue mediata, siue immediata, siue licite, siue illicite comparata sit, manere sub sigillo sacramentali nam sicut Confessarius non habebat ius reuelandi, nec illi qui confessionem audierunt, ius audiendi, ita non possunt illud iuste ad alios transferre.

RESOL. XLII.

An qui inuenit chartam, in qua scripta erant alicuius, peccata, teneatur illa abscondere sub Sigillo confessionis, siue iam confessio facta sit, siue adhuc facienda sit?

Et

*Et an si dicta peccata vergerent in damnum commune
seu alicuius innocentis tertij, tenetur in tali casu re-
pertor Charta illa peccata revelare ad auertendum
tale damnum?*

*Et si repertor supradictae chartae moraliter certus sit
non nisi leuia, & non infamantia peccata in ea esse
ideoque curiositate legat, vel lecta alii euult, an
debeat censeri peccare mortaliter, sicut Superior, aut
Index, qui inuenta schedula peccatorum alicuius
vellet contra illum inquirere, vel tantum peccet ve-
nialiter? Ex part. 3. tr. 4. Ref. 11. alias 112.*

*Sup. hoc in §. 1. Teneri dicta peccata abscondere sub secreto
Ref. seq.*

*Eneri dicta peccata abscondere sub secreto
naturali, non autem sub sigillo confessionis,
docent Suarez 10. 4. dispu. 3. seq. 4. n. 5. Connich de
Sacram. dispu. 9. dub. 4. n. 50. Layman in Theol. mor. lib.
4. tract. 6. cap. 15. n. 19. Henriquez lib. 3. de penit. cap.
20. num. 2. & in glossa littera M. Megala in 1. par. lib.
1. c. 16. n. 7. Onuphrius opuscul. de sigillo confessori. seq.
3. quaf. vnic. dub. 6. fol. mibi 2. 8. & alii penes ipsos.
Et ratio est, quia eti peccata illa descripta fuerint, aut
sine futura materia remota confessionis, tamen non
sciuntur primò & immediatè ex sacramentali confes-
sione, sed omnino ab extrinseco. Ergo non cadunt sub
sigillo confessionis. Vnde ex his appetit, quod si
dicta peccata vergerent in damnum commune, seu
alicuius tertij innocentis, tenetur in tali casu, ut no-
teat Layman *vbi supra*, qui dictam chartam inuenient,
illa peccata ad auertendum tale damnum revelare,
nam secretum naturale, ut patet, non obligat cum
damno alterius.*

*2. Sed ego contraria sententiam sustinendam esse
puto, & ita docent Fagundez præcep. 2. lib. 6. c. 5. n. 16.
Delrio in disquis. magica lib. 6. cap. 1. seq. 2. Graffius
Vega, Vitaldus. Navarra penes ipsos Idem etiam do-
cet nouissime. Homobonus de exam. Ecol. part. 1.
tract. 5. cap. 21. quaf. 1. 2. Zanardus in direct. confes.
part. 1. de sacram. Penit. cap. 29. dub. 3. Rodriguez
in summ. 10. 2. c. 5. n. 4. Berardius in summa corona,
part. 1. cap. 3. n. 1. 7. Malderus tra. 1. de sigillo confess.
c. 13. vbi sic afferit. Quia inuenient descripta pœnitentia
peccata, quæ litteris mandata forte memoræ
causa, ut ex actiū confiteatur, tenetur sigillo, sive
iam confessio facta sit, sive ad hanc facienda sit. Com-
munis Doctorum ratio est, quia chartæ iustus tenor
est aliquid confessionis, & quasi confessio scripta, ut
equiparari possit charta illa modo, quo quis casu
audit confessionem, est enim charta illa quasi inter-
nuntia iuvans memoriam confitentis, itaque cœnatur
sigillata facto sigillo. Ita Malderus, & recte quidem;
nam charta illa dici potest confessio inchoata: & si
peccata illa sint confessa, iam effecta. Ideo firmius dicere
possimus, cadere illa sub eodem sigillo, sicut
illa, quæ aliquis reuelauit mihi ex dicto Confessarij
vel ex auditione confessionis. Et licet pro contraria
opinione adhuc DD. tamen nostra est amplectanda,
quia favorabilior est Sacramento.*

*3. Notandum est hic obiter, Layman in Theol. mor.
lib. 4. tract. 6. cap. 15. n. 19. afflere, quod si dicta
schedula repertor moraliter certus sit, non nisi leuia,
& non infamantia peccata in ea scripta esse, ideoque
curiositate legat, vel lecta alii euult, non de-
bet censeri plusquam venialiter peccare, quia non
violavit sigillum confessionis, sed tantum naturale,
enius obligatio ob materiam paruitatem minutitur. Ita
ille. Sed ego putto ita facientem peccare mortaliter,
& frangere sigillum confessionis, sicut Superior, vel
Iudicem, qui inuenta schedula peccatorum alicuius,
vellet contra illum inquirere, & punire. Vide Fa-
gundez in 4. seni. dist. 19. quaf. vnic. dispu. 34. cap. 4.
num. 88. Reginaldum in praxi, tom. 1. cap. 3. num. 30.
& alios communiter.*

*Sup. haec
schedula le-
ge §. Vnde
rei præteri-
ta annot.*

RESOL. XLIII.

*An qui inuenit papyrum, in qua erant peccata alicuius scripta teneatur ad Sigillum confessionis, siue confe-
ssio facta sit, siue adhuc facienda sit.
Ex quo solus posset, quid dicendum sit de illo, qui re-
perit libellum, in quo scripta sunt peccata alicuius?
Et quid, si charta scripta sit ad virtutem dolium ad-
tendum consilium pro confessione?
Ex quibus etiam sequitur, quod si index inuenit scripta
reliqua schedula commendatum ad confessionem
faciendam, tenetur index cessare ab inquisitione cri-
minis, & non iuuari ex illa notitia: siem sian
rem condonasset, coniunctum testibus, & postea
intelligeret totam delationem vel accusationem or-
tam fuisse ex Sigilli violatione, tenetur damnatum
absoluere, & dimittere. Ex part. 5. tr. 11. Ref. 27.*

*§. 1. N*on teneri dicta peccata tacere sub sigillo, sed sub magno secreto naturali, docet Iacobus
nurus tom. 4. dispu. 6. quaf. 9. dub. 6. n. 1. 3. Sotus de se-
creto, quaf. 4. dub. 3. num. 3. Bañez in 2. 2. quaf. 3. a-
tie. 8. dub. 5. conclu. 2. Valboa de Magroujeo 1. 1. 1.
Salmat. in c. omnis virilisque sexus, de penit. & remis-
sion. n. 6. Martini in D. Theman 10. 3. dispu. 32. lib.
2. num. 4. Marchantius in resolut. Pistor de Sacra, de
Penit. cap. 4. 9. 4. Raynaudus de Monior. part. 1.
3. quaf. 4. Navarra de resolut. 1. 1. cap. 4. n. 4. 50. Och-
agavia de Sacr. tr. 3. de sigillo, quaf. 2. n. 2. Granado in
part. de Sacr. controver. 7. tr. 11. dispu. 4. n. 1. quia illa
charta non erat confessio, sed via ad illam Et video hac
sententiam tenet Onuphrius opuscul. de sigillo, seq.
q. vnic. dub. 6. vbi sic ait: Ex his soli posse quid sit
dicendum de illo, qui reperit libellum, in quo sunt
descripta peccata alicuius, dicimus enim illum tenet
ad celandum, quæ scripta peccata reperit, non sub
sigillo sacramentali, sed secreto naturali. Et ratio est,
quia eti peccata illa descripta fuerint, vt fin
sunt futura materia remota confessionis, quia tamen non
sciuntur primò & immediatè ex occasione sacramen-
tali, sed omnino ab extrinseco, ideo qui sic reperit
libellum illum, non videtur posse ligari, nisi collum
naturali secreto ad ea, quæ descripta reperit, celan-
da, non secus ac si quis peccatum alterius fecerit al-
ter, quam per confessionem. Vnde sequitur gran-
ter quidem illum peccatum, si deinde cum aliis lo-
quatur de illis, quæ sic descripta reperit in libello, ex
Soto *vbi supra*.

*2. Mihi vero magis placet opinio affirmativa
quam docui cum multis Doctoribus iv. 3. part. 11.
lib. 4. resolut. 112. quibus nunc ad Modium Fe-
nes in speculo morali, part. 1. cap. 8. num. 8. Facit
de sacram. Penitent. lib. 7. quaf. 29. Fornarium in
Instr. Confessar. lib. 1. tract. 1. cap. 3. numer. 13. Gra-
fium decis. awr. part. 1. lib. 1. cap. 2. num. 43. Ioldas
rationes pro hac sententia afferentes, quas omnino
videbis; vide etiam Marchinum de peste, part. 1. cap.
1. 1. num. 14.*

*3. Vnde ex his sequitur, ut optimè obliterat Fa-
gundez præcep. 2. lib. 6. cap. 4. num. 28. qui dicitur si index in-
uenisset peccatum rei, schedula commendatum ad con-
fessionem faciendam, tenetur index cessare ab in-
quisitione criminis, & non iuuari ea notitia, inde
etiam iam rem condonasset, coniunctum testi-
bus, & postea intelligeret totam delationem, vel
accusationem ortam fuisse ex sigilli violatione, te-
netur damnatum absoluere & dimittere & ideo no-
stram sententiam, nempe inuenientes schedulam in
qua scripta sunt peccata, teneri ad sigillum, docet
etiam Fagundez loco citato, cap. 5. numer. 16. quaf. chatta*